

delig fængselsstraf. Erfaringerne er faktisk, at recidivtallet er meget lavt. Det, at man lader folk fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet, til deres uddannelsesplads eller praktikplads, er faktisk også en medvirkende årsag til, at de ikke falder tilbage til kriminalitet. Så det her er faktisk noget, der virker, og det er derfor også fuldstændig naturligt og fornuftigt at udvide ordningen.

Jeg må derfor også sige til fru Marlene Harpsøe, som åbenbart ikke er her på nuværende tidspunkt, at jeg stiller mig helt og aldeles uforstående over for den ordførertale, der kom fra Dansk Folkeparti, primært fordi det, da vi sidste gang behandlede fodlænkeforslaget, L 86, her i Folketingssalen, faktisk var Dansk Folkeparti, der gik på talerstolen og sagde, at de ikke syntes, at det lovforslag var vidtgående nok. Lovforslaget skulle ud over at vedrøre unge under 25 år også vedrøre unge og mindre unge over 25 år. Det skulle vedrøre alle, der fik en kort frihedsstraf.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvad der er sket i Dansk Folkeparti. Man har fuldstændig ændret holdning i løbet af meget kort tid. Det forstår jeg simpelt hen ikke, ikke mindst fordi fodlænkeordningen har været en bragende succes, på det nærmeste uden misbrug. Der har været en enkelt meget tragisk sag, men den vedrørte ikke en person, der var blevet idømt overtrædelse af voldsparagrafferne. Det var en overtrædelse af våbenlovgivningen, hvor den pågældende gik rundt med en foldekniv, der medførte, at den pågældende fik tilbudt fodlænke.

Det virker meget besynderligt at møde op i Folketinget og begynde at argumentere for, at man i en ordning, der har virket, pludselig skal til at sortere nogen fra, på trods af at der ikke har været tale om misbrug af ordningen. Det har jeg meget, meget svært ved at forstå.

Endnu mere uforståeligt bliver det jo, i og med at hr. Simon Emil Ammitzbøll fuldstændig har ret i, at det her er en del af en flerårsaftale. Hvis det her lovforslag ikke bliver vedtaget, mangler der 3 mio. kr., der allerede er brugt. Så jeg har meget svært ved at forstå, at Dansk Folkeparti, om man så må sige, efter at middagen er spist, ikke vil betale regningen. Man skal naturligvis være med til at støtte dette forslag.

Jeg vil så sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det selvfølgelig var en meget charmerende måde, hr. Simon Emil Ammitzbøll fik sagt på, at hvis man stemmer for det her lovforslag, vil man også meget gerne have medindflydelse på,

hvordan pengene bliver brugt. Jeg synes så sandelig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har haft meget stor medindflydelse på den flerårsaftale, som er ved at blive gennemført, og jeg tror, at man kan finde masser af ting, der koster 3 mio. kr., som hr. Simon Emil Ammitzbøll kan nikke genkendende til er noget, som også Det Radikale Venstres synes er godt.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll havde så et spørgsmål om, hvorvidt det kunne være en tanke at bruge fodlænkeordningen som en slags bagdør i afsoningsforløbet. Jeg vil være ærlig og sige, at det også er noget, som jeg har overvejet og har drøftet med Kriminalforsorgen. Kriminalforsorgen er ikke begejstret for det. De mener ikke, at det er en god vej at gå. Der er for meget bureaukrati og for meget papirarbejde og meget andet forbundet med at begynde at lægge det oveni. Jeg tror sådan set, at Kriminalforsorgens holdning er, at vi i Danmark har samfundstjeneste, som man faktisk ikke bruger særlig meget i Sverige, og at vi gerne stadig væk vil holde fast i, at det er noget, som vi bruger i mange andre situationer. Men jeg er selvfølgelig parat til under udvalgsbehandlingen at besvare spørgsmål om, hvorvidt fodlænkeordningen mest effektivt bruges ad fordøren eller ad bagdøren, som en slags udslningsmekanisme. Men indtil videre har Kriminalforsorgen altså været meget skeptisk over for det, og derfor synes jeg heller ikke, at det er den vej, vi skal gå.

Jeg takker for de mange positive bemærkninger. Så vil jeg sige til fru Marlene Harpsøe, som nu er kommet, at jeg meget gerne vil være med til under udvalgsbehandlingen at berolige Dansk Folkeparti, for der er i lovforslaget – det var også med, da vi lavede den første lov, og da vi sidst lavede ændringen – naturligvis indbygget nogle mekanismer, der skal være med til at sikre, at det ikke er hvem som helst, man tilbyder fodlænkeordningen. Der er nogle mekanismer, der sikrer, at Kriminalforsorgen kan vurdere, om den pågældende har en meget stor risiko for tilbagefald til kriminalitet, og så skal man naturligvis ikke tilbydes en fodlænkeordning. Et godt eksempel på det er, at hvis den straf, man har fået, vedrører kriminalitet, som er begået på internettet, f.eks. besiddelse af børneporno eller anden internetkriminalitet, er det ikke særlig smart at sige: Du får det meste af tiden lov til at sidde derhjemme med din computer.

Så der er faktisk i lovgivningen, som den er skruet sammen, forsøgt at tage nogle af de forholdsregler, som jeg hører Dansk Folkeparti ef-